

A Kegyeleti Emlékfal új tábláin feltüntetett munkatársaink:

Bubics Györgyné „Erzsike”

gyógytornász

munkaviszonya az OORI-ban (egy éves megszakítással): 1973-2012.

(a megemlékezést készítette: Dr. Szél István főorvos)

1953 november 7-én Balatonalmádiban született. A veszprémi egészségügyi szakközépiskolában végzett. Az akkor még csak egy éves gyógytornászképző után 1973. augusztus 1-től került a Fodor József gyógyintézetbe (ma OORI), ahol közel 40 évig - vagyis 2012. novemberig (amikor nyugállományba vonult) - rehabilitálta a betegeket. A Hemiplégia Osztály megalakulása utáni évben kapcsolódott be annak munkájába. A kollégák és a betegek is szerették. Nagyon sok ember került ki gyógyult vagy javult állapotban a kezei közül és kapott lehetőséget a további élethez. Mindig jókedvű és mosolygós volt.

Dr. Hevér Ödön „Hevér Tanár Úr”

laboratórium vezető főorvos

munkaviszonya az OORI-ban: 1957-2007.

(a megemlékezést készítette: Simonné György Hajnal asszisztens)

1925. október 25 én született Szegeden és itt kezdte meg egyetemi tanulmányait is. Első munkahelye Hódmezővásárhelyen volt. Itt kérte fel Dr. Riskó Tibor professzor 1957-ben, hogy vállalja el az akkor még Állami Fodor József TBC Gyógyintézet, később OORI Központi Laboratóriumának a vezetését, amelyet **50 évig**, 2007-ig végzett. Kutatásai elsősorban a haptoglobinhoz kapcsolódtak (főleg a TBC-s folyamatokban). Nagyban segítette a klinikusok munkáját és fontos szerepe volt az Intézet profilváltásában is.

Munkásságának főbb állomásai: 1965: Orvostudományok Kandidátusa. 1984: Címzetes Egyetemi Docens. 1985: Az Orvostudományok Doktora. Több külföldi társaság tagja. Ösztöndíjjal tanult a Párizsi Egyetem Általános Orvosi Karán. A Magyar Tudományos Akadémia tiszteletbeli tagja, később doktora. 1974 és 1985 között a Labordiagnosztikai Társaság Folyóiratának főszerkesztője. Kitűnően beszélt franciául, angolul és németül. Nagy szerepe volt a labor értékek SI rendszerre való átkonvertálásában, és a megjelenő SI könyv szerkesztésében.

Megjelent 154 közleménye, 6 könyvrészlete, 92 előadást tartott itthon és a világ számos országában.

2007-ben munkásságáért Batthyányi-Strattmann László Díjban részesült.

2013. 04. 29-én hunyt el otthonában.

Dr. Hidas György

pszichiáter, pszichoanalitikus, osztályvezető főorvos

munkaviszonya az OORI-ban: 1979-1994.

(a megemlékezést készítette: Dr. Harmatta János főorvos)

Dr. Hidas György 1979-1994. között dolgozott az OORI-ban. A hazai pszichoterápia jeles egyénisége, a hazai csoportterápiák egyik bevezetője, a Pszichoterápiás Hétvégek pszichoterápiás konferenciasorozat megalapítója. Korábban a Fővárosi Pszichoterápiás Módszertani Központban dolgozott. Az OORI keretében a Tündérhegyi Pszichoszomatikus és

Pszichoterápiás Rehabilitációs Osztály alapítója és első főorvosa volt. Egyéni és csoportterápiás képzéssel foglalkozott, számos szakember került ki a kezei alól. Amikor a Tündérhegyi Osztály elkerült az OORI-tól az OPNI-hoz, ő nyugdíjba vonult és Dr. Harmatta János lett az osztály vezetője.

Nyugdíjban is tevékenykedett, a magzati pszichológia felé fordult és munkatársaival édesanyákat készítettek fel a gyermek fogadására. Ebben a témában Raffay Jenővel közösen írt monográfiájuk fémjelzi ezt a munkát.

Dr. Hidas György a Tündérhegyi Osztály alapítója, az OORI főorvosa 15 éven át, a hazai pszichoterápia egyik úttörő és külföldön is ismert képviselője, 2012-ben hunyt el.

Kádárné Tóth Terézia „Teri”

nővér, aneszteziológus asszisztens

munkaviszonya az OORI-ban (egy éves megszakítással): 1974-2008.

(a megemlékezést készítette: Herczku Gyuláné asszisztens és Dr. Kullmann Lajos főigazgató)

Kádárné Tóth Terézia (Terike) 1974-től nővérként, majd aneszteziológus szakasszisztensként, későbbiekben vezető asszisztensként volt Intézetünk dolgozója. Közösségépítő tevékenységével, amely nemcsak az Intézetben, lakókörnyezetében is megnyilvánult, kiérdemelte társai szeretetét. Rendkívüli empátikus képességekkel rendelkező vidám személyiségével, magas fokú szakmai hozzáértésével, pontos, lelkiismeretes munkájával és segítőkészségével, segítette betegeink gyógyulását, egészen 2008-ban bekövetkezett haláláig.

Krénn Imréné „Zsuzsa”

osztályos adminisztrátor majd főigazgatói titkárnő

munkaviszonya az OORI-ban: 1977-2009.

(a megemlékezést készítette: Dr. Kullmann Lajos főigazgató)

Krénn Imréné intézeti tevékenységét az Ortopédiai Osztály adminisztrátoraként kezdte, ahol kitűnt szorgalmával, pontosságával, megbízhatóságával. Főnöke választotta ki titkári funkció betöltésére előbb főigazgató-helyettesi és szakmai kollégiumi feladatai, majd főigazgatói munkájának segítésére. Mindkét helyzetben mindig az Intézet szempontjait szem előtt tartva, lelkiismeretesen, a szakmai és etikai szabályokat szigorúan követve, és gyakran túlmunkát is vállalva látta el a feladatait.

Murányi Béla

kertészeti dolgozó

munkaviszonya az OORI-ban: 1971-2010.

(a megemlékezést készítette: Dr. Ari Lajos főigazgató)

Közel 40 évig volt az Intézet munkatársa. Családjának több tagja is dolgozónk volt. Béla nehéz fizikai munkát végzett: költöztetett, árut szállított, a kertet gondozta, télen munkatársaival biztosította a közlekedést a nehéz terepen. Megbízható emberként büszke volt az elvégzett munkájára. Amikor szükség volt rá, már kora hajnalban bejött a kórházba, hogy reggelre rendben legyen minden.

Ha valami szokatlan, nem várt, nehéz feladatot kellett elvégeznie - beülve az öreg, általa gondosan kezelt „Multikár”-ba -, csak ennyit mondott legtöbbször: "Nyugi főnök minden OK lesz". És tényleg az lett.

dr. Nyúl-Tóth Pál

radiológus főorvos

munkaviszonya az OORI-ban: 1958-1977.

(a megemlékezést készítette: dr. Nagy Judit főorvos és Dr. Kullmann Lajos főigazgató)

1958 és 1977 között volt a Radiológiai Osztályon osztályvezető főorvos 1958-ban ő alapította Intézetünkben az önálló Radiológiai Osztályt. Aktívan élte meg az intézeti profilváltást, megszerezte az új feladatokhoz szükséges ismereteket. Utódaihoz hasonlóan mindig szívesen konzultált, ha megkeresték, illetve ő is megkereste kollégáit egy-egy ritkább vagy váratlan lelet megbeszélése, értelmezése érdekében. Ilyenkor szívesen beszélgetett velünk, fiatalabb kollégákkal, gyakran kész volt vidám anekdotázásra is.

Dr. Szentkúti Kiss Katalin „Kisskati”

logopédus-nyelvész

munkaviszonya az OORI-ban: 1983-1995.

(a megemlékezést készítette: Dr. Mészáros Éva vezető logopédus és Dr. Kullmann Lajos főigazgató)

Az afáziák nyelvészeti szemléletű megközelítésének egyik meghonosítója Magyarországon. Kitűnő felkészültségével, igényes munkájával és szakmaszeretetével hamar kitűnt. Osztályos munkája mellett a szakorvosképzésben is részt vállalt. Kiemelkedő kutatások fűződnek nevéhez az afáziák vizsgálatának és terápiájának korszerű megközelítése területén. Munkásságát külföldön is ismerték és elismerték, amelyet számos rangos külföldi és hazai szaklapban megjelent cikke fémjelez. Első és egyetlen munkahelye az Országos Orvosi Rehabilitációs Intézet volt, ahol nemcsak szakmai tudása, de kedves természete miatt is mindenki nagyon kedvelte. Elsőként szerzett doktori fokozatot a nem orvos munkatársak közül. Pályája igen fiatalon derékba tört. Betegsége idején is mindvégig dolgozott, amíg ereje ezt megengedte.

dr. Takáts László „Takidoki”

urológus szakorvos, főorvos

munkaviszonya az OORI-ban: 1971-2013.

(a megemlékezést készítette: dr. Boros Erzsébet főorvos)

1971-2013. között dolgozott az OORI-ban. Kórbonctan-kórszövettan szakvizsgával került az akkor még Állami Fodor József Gyógyintézet urológiai osztályára, ahol 1975-ben urológiai szakképesítést szerzett. 1987. januárban a rehabilitáció szakképesítést is elnyerte. 1980-86. között a főigazgató főorvos helyettese is volt.

1987-ben, az urológiai ellátási szükséglet csökkenésekor új szakterületre váltott, és németországi előtanulmányok lefolytatása után az országban elsőként 1987. szeptember 1-től önálló Lymphoedema részleget alakított ki. A lymphoedemás betegek ellátását elkötelezetten végezte, tevékenysége az ország minden részében ismertté vált.

Emellett mindvégig az intézet urológiai konzíliaáriusi teendőit is ellátta. Érdeklődő, segítőkész kollégánk volt, aki a nyugdíjkorhatár elérését követően is jó erőben, kedvvel, aktívan dolgozott, segítve az újonnan létrejött Vegyes Profilú Mozgásszervi Rehabilitációs Osztály fő

profiljainak kialakítását 2013. június 30-án történt végleges nyugdíjba vonulásáig. Nyugdíjas életét mindössze 2 évig élvezhette.

Tornai Zoltánné „Ica”

szakápoló, főnővér

munkaviszonya az OORI-ban: 1976 – 2014.

(a megemlékezést készítette: dr. Magyar Jánosné főnővér)

Tornai Zoltánné 1976 aug. 1-én kezdte pályafutását az intézetben, röviddel azután hogy országos intézetté alakultunk.

Az Intézetben szerezte meg munka mellett a szakképesítését, felnőtt szakápolóként dolgozott, kezdetben a Paraplégia osztályon, majd később a IX. pavilon Gyermek-rehabilitációs Osztályán.

Ezen az osztályon 2000. máj. 1-től kezdve 5 éven át, főnővéri teendőket látott el.

Az átszervezések során ez a tevékenysége megszűnt és 2005-ben az Ortopédiai Osztály nővércsapatának oszlopos tagja lett.

Mindig lehetett rá számítani, szorgalmas, megbízható, beteg-centrikus munkatárs volt.

Az idén szeretett volna nyugdíjba vonulni és mellette még dolgozni, de sajnos ezt már nem érthette meg. Hirtelen jött betegség következtében, alig fél év alatt, 55 évesen elhunyt.

Turányiné Horváth Erika „Erika”

műtősnő, főműtősnő

Munkaviszonya az OORI-ban: 1978-2004.

(a megemlékezést készítette: Kiss Eszter főműtősnő és Dr. Kullmann Lajos főigazgató)

Turányiné Horváth Erika szakápolóként Papp Tanár Úr Hemiplégia osztályán kezdte, majd 1981-től műtősnőként folytatta pályafutását az Intézetben. A műtőben szorgalma, ügyessége tűnt fel, bármilyen műtéti területen jól megállta helyét. 1994-től 2003-ig főműtősnői megbízatása volt. Közvetlen, kedves modorával jó hangulatot teremtett a műtőben. Jó közösségépítő személyiség volt. Szakmailag is pontos, megbízható munkatársnak tartottuk, ami vezetőként a társ osztályokkal és külső intézetekkel való együttműködésben is megnyilvánult.